

ταν οί πλανῆται οὔτοι εὐρίσκονται ἐν ἀντιθέσει, εἶναι προφανῶς πλησιέστεροι τῆς γῆς ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην θέσιν. . . . Μεταξὺ τῆς τροχιάς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρειος μένει διάστημα ἐλεύθερον. Ἐκεῖ πρέπει νὰ θέσωμεν τὴν τροχίαν τῆς γῆς καὶ περίξ τῆς γῆς τὴν τῆς Σελήνης, ἥτις δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς γῆς. Δὲν θέλομεν ἐρυθριάσει λοιπὸν, ἐὰν διακηρύξωμεν ὅτι ἡ τροχιά τῆς Σελήνης καὶ τὸ κέντρον τῆς γῆς, ἀποτελοῦσιν ἐτήσιαν περιστροφὴν περίξ τοῦ Ἡλίου, κέντρον τοῦ κόσμου, εἰς μεγάλην τροχίαν ἐν συνοδίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων πλανητῶν. »

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐξεδίδετο ὅτε ὁ Κοπέρνικος εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην καὶ ἐτελείωσεν ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συγγραφέως του.

Τὰ ἐπιχειρήματα ἅτινα φέρει ὁ μέγας ἀνὴρ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ συστήματός του εἶναι τοιαῦτα, ὥστε οἱ σπουδαιότεροι φιλόσοφοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐγένοντο ἀμέσως θιασῶται τῆς θεωρίας αὐτοῦ.

Μεταξὺ τῶν θιασωτῶν τοῦ νέου συστήματος πρωτεύει ὁ ἐπιστημονικὸς μάρτυς Γαλιλαῖος. Ὁ μέγας οὗτος φιλόσοφος, καίπερ ἐννοήσας τὴν ἀξίαν τοῦ Κοπερνικείου συστήματος, ἐξηκολούθει διδάσκων ἐν Πίσσῃ τὸ Πτολεμαϊκόν, περιμένων καταλληλότερον καιρὸν ἵνα κηρυχθῇ ἀπροκαλύπτως ὑπέρμαχος τοῦ ἀληθοῦς. Ἄλλ' ἂν καὶ προσεπάθει νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς τὰς ιδέας τοῦ τότε κληρικῶν κόσμου, ἐθεωρήθη ὅτι ἔχει ιδέας νεωτερίζουσας, ἀντικειμένους εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν καὶ ἀποκτήσας πλείστους ἐχθροὺς φανεροὺς τε καὶ κεκρυμμένους ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Πάδουαν, ὅπου ἐξηκολούθησε διδάσκων ἐπὶ ὅλην δωδεκαετίαν τὴν Ἀστρονομίαν καὶ τὰς ἄλλας φυσικὰς ἐπιστήμας. Ἐκεῖ ἔκαμε πολλὰς ἀνακαλύψεις, ἐν οἷς καὶ τὴν τῶν τεσσάρων δορυφόρων τοῦ Διὸς, οὓς ὠνόμασε πλανήτας τῶν Μεδίκων, πρὸς τιμὴν τοῦ πρώτου αὐτοῦ προστάτου, μεγάλου δουκὸς τῆς Τοσκάνης Φερδινάνδου. Ἡ λαμπρὰ αὕτη ἀνακάλυψις διήγειρε τὰ μέγιστα τὸν φθόνον καὶ τὸ μῖσος τοῦ κληρικῶν κόμματος· τοσοῦτῳ δὲ ἐτυφλώθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,